Caner KARA

TÜRKÇÜLÜK NEDİR?

Türkçü Turancı

Kömen Yayınları

Sadece İncelemek İçindir
Ücreti Yoktur
İnceledikten Sonra Siliniz ve Bulursanız Satın Alınız.

Levent Şahverdi Arşivi

KÖMEN Dergisi Yayınları Nu: 1
Selçukhatun Mh. Eceler Sk. Nu: 20 Kat:4 Daire:20
16040 Osmangazi / BURSA
3 Mayıs 2013

ISSN:2147~348X

TÜRKÇÜLÜK NEDİR?

Basıldığı yer: Kuşak Ofset
Alemdar Mah. Himaye-i Efital Sk. Yıldırım İş Hanı
Nu:11/2 Fatih / İSTANBUL

Levent Şahverdi Arşivi

TÜRKÇÜLÜĞÜN TARİHİ

Türkçülüğün tarihi, Türk Milleti'nin tarihiyle yaşıttır. Tanrı, insanları "millet millet" yarattıktan sonra, bu milletin yükselmek ve kalkınmak ve en önemlisi varlığını devam ettirmek hareketlerinin tamamı milliyetçiliktir.

Gök-Türk hükümdarı İşbara Kağan'ın (hük.581-587) Çinlilerden gelen, Gök-Türk ülkesindeki isyanları bastırma yardımına karşılık, Çin dili konuşma ve Çin geleneklerini benimseme teklifini "Türk Milleti bu konuda birlikte çarpan tek bir yürek gibidir" diyerek reddetmesi Türkçülüktür.[1]

Gök-Türklerin, ms. 800 tarihinden, 1000 tarihine kadar iki yüzyıl içinde 3 defa din değiştirdikleri halde, dillerini muhafaza etmiş olmaları Türkçülüktür. Karayim Türklerinin, Tevrat'ı îbrani harflerinde fakat Türkçe yazmış ve okumuş olmaları Türkçülüktür.[2]

Teoman Yabgu'nun, bağımsız ve güçlü bir Türk devleti kurma mücadelesi Türkçülüktür. Onun oğlu olan Tanrıkut Mete'nin (Motun Yabgu-hük. mö.209-174) bütün Türkleri bir devlet ve idare altında toplama mücadelesi, bu uğurda mükemmel bir ordu kurması ve Türk birliğini gerçekleştirmiş olması Türkçülüktür.

Bumin Kağan'ın (öl. ms. 552) Ötüken merkezinde kurduğu devletin admı Gök-Türk koyması, 630 yılında yıkılan bu devleti, 680 yılında 50 yıllık esaretten sonra yeniden di-

Levent Şahverdi Arşivi

rilten Kutluk İlteriş Kağan'ın aynı adı koyması Türkçülüktür.

Bu 50 yıllık esaret esnasında, kırk küsür yoldaşıyla Kürşad'ın (Kie-şe-şuai-öl. ms.639) Çin sarayını basmaya ve Çin imparatorunu öldürmeye canını adaması Türkçülüktür.[3]

Kültigin yazıtında " İnsanoğlu üzerinde atalarım Bumin Kağan ve İstemi Kağan yükselir" yazıyor.[4] Batı Gök-Türk hükümdarı İstemi Kağanın (Che-tie-mi) hayatının sonuna kadar, Ötüken'de bulunan Bumin Kağanı hükümdar tanıması ve önüne gelenin başkaldırdığı ve hâk iddia ettiği devirlerde bile buna tenezzül etmemesi Türkçülüktür.[5]

Hun ülkesinde çıkardığı kardeş kavgasından sonra, yenilgisini ve ekonomik nedenleri bahane ederek Çin hâkimiyetini kabul eden Hu-han-yeh'e karşı isyan eden ve bu Türk ülkesini doğu-batı olarak bölmek pahasına taviz vermeyen kardeşi Çiçi Han'ın davası Türkçülüktür.[6]

Bilge Kağan'ın mezar taşı olarak bıraktığı vasiyetinde, milletinin gelecek nesillerine nasihat ve ilham kaynağı olarak bıraktığı muhteşem eseri Türkçülüktür.[7]

***

Türk tarihinin tamamı, Türkçülük olarak niteleyebileceğimiz ve bugün alnımızı ağartan, gururla andığımız hadiselerle doludur. Bir vücudun, hastalık yayan bir mikropla mücadele etmek için, gerekli miktarda ve gerektiği zaman akyuvar üretmesi gibi, Türklüğün hasta düştüğü ve ihtiyaç duy-

Levent Şahverdi Arşivi

duğu anlarda da Tanrı, milleti kurtaracak orduları ve çareyi bilen komutanları göndermeyi ihmal etmemiştir. Tarihimizin en eski devirlerinde olduğu gibi, yakın tarihimiz de bunun ciltlerce araştırmaya sığmayacak örnekleriyle doludur.

* * *

Kaşgarlı Mahmut'un Divan-ı Lügat'it Türk, Ali Şir Nevaî'nin Muhakemet'ül Lugateyn adlı eserleri Türkçülük hissiyatının en değerli tezahürleridir.

Karamanoğlu Mehmet Beğ'in "Şimden girü hiç kimes ne kapuda ve divanda ve mecalis ve seyranda Türki dilinden gayri dil söylemeye" diyen fermanı Türklük şuuru ve gururunun en yüksek örneklerindendir.[8]

***

Yukarıda sayılan örneklerin tamamı, Türkçülüğün bir fikir hareketi ya da bir siyasî uydurma değil; bizzat Türk milletinin doğasında ve genetiğinde bulunan bir içgüdü olduğunun delilleridir. Bu örnekler, Türkçülüğün fikir hareketi diyebileceğimiz devrini gölgede bırakacak ve değeri itibariyle de ölçülemeyecek kadar kutsal devrini ifade eder. İşte bu içgüdüsel olarak, milletin varlığıyla birlikte varlığını devam ettiren Türkçülük hissiyatının en son ve en etkili tezahürü, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği adlı katil devletin dağılmasından sonra ortaya çıkmıştır.

Levent Şahverdi Arşivi

Sovyetler Birliği canavarı öldükten sonra ortaya çıkan genç Türk devletleri, bir yüzyılda dördüncü defa alfabe değiştirmek pahasına, Latin Alfabesi kullanmaya başladılar. Bu yeni ve güçsüz devletler, Türkiye'de okuyacak öğrencüe-rine, yoksul bütçelerinden burslar ayırdılar.9 Dünyanın en eli kanlı devleti, nesiller boyu komünizm diktatörlüğü altında Türk yurtlarını ezmiş, Türkçülük hareketlerine yaşam hakkı tanımamış; fakat kendince hüküm sürdüğü Türklerin içgüdü-lerinden, ruhlarından, hislerinden Türkçülüğü atamadığını, silemediğini, başkalarının da buna gücünün yetmeyeceğini böylece görmüş oldu... Görmüş olduk!

Levent Şahverdi Arşivi

Türkçülük Fikrinin Ortaya Çıkışı ve Gelişmesi

Türkçülük, bir fikir ve program olarak ortaya çıkmadan önce, Avrupa'da Türklükle ilgili iki hareket ortaya çıktı. Bunlardan ilki, Fransızca Turquerie denilen, Türk hayranlığıdır.

Türk olmayan ve özellikle Avrupa milletlerine mensup kimselerin ve özellikle de bu milletlerin zengin kesimleri arasında, Türkiye'de yapılan sanat eserleri bir moda halinde ilgi görmeye başladı. Türk işi ipekli ve yün dokumalar, halılar, kilimler, şamdanlar, çiniler, demirci ve marangoz eserleri, kitap ciltleri, tezhip, ebru ve sair süsler ve muhtelif ev eşyaları Avrupalı zengin kimseler ve sanatseverler arasında, özellikle 18. yüzyılın sonları ve 19. yüzyılın başlarında büyük ilgi gördü. Kendilerine Turquerie diyen bu kimseler, evlerinin bir bölümünü Türk salonu ya da Türk odası haline getirerek, yukarıda bahsi geçen eserlerle donatıp, önemli konuklarını bu odalarda ağırlamayı adet ve bir yarış haline getirdiler. Yüzyıllar süren Türk korkusu ve Türkler karşısında 1000 yıldan fazla süren mağlubiyet duygusunun, hayranlık şeklinde dışa vurmuş hali, bu akımla ortaya çıktı.

Turquerie akımı öylesine gelişti ki; Avrupalı ressamlar Türk yaşantısına dair tablolar yaptı. Ozanlar ve filozoflar Türk ahlâkını ve kültürünü öven eserler verdiler. Lamartine, Auguste Comte, Pierre Laffite, Mismer, Pierre Loti, Farrere gibi, Avrupa'nın ünlü düşünür ve yazarları, Türklerle ilgili övücü eserlerini bu dönemde yazdılar. Bu akım, tamamen

Levent Şahverdi Arşivi

Türkiye Türklerinin güzel sanatlar ve ahlâktaki yüksekliklerinin sonucu olarak ortaya çıktı.

***

Yine Avrupa'da ve yine Türklerle ilgili olarak ortaya çıkan ikinci akım Türkoloji'dir. Bu akım da temelde Avrupalıların, bin yıldan uzun süredir baş edemedikleri, kadim düşmanlarını tanımaya çalışma gayretlerinin eserdir. Avrupa'nın bütün ülkelerinde, birçok bilim adamı, Türklerin tarihiyle, Hunlarla, Moğollarla ilgili tarihî ve arkeolojik araştırmalar yapma yarışına giriştiler. Birinci akımla Türkiye Türklerini tanıma işini halleden bu Avrupalılar, ikinci akımla daha çok Doğu Türklerini tanıma gayretindeydiler. Türklerin, nasıl olup da böyle yüksek medeniyetler, büyük imparatorluklar, savaşçı ve azimli devletler kurduklarını, ahlâk ve kültür üstünlüklerinin nereden geldiğini anlamaya çalıştılar.

Bu çalışmalar kapsamında Joseph Deguignes adlı bir tarihçinin yazdığı, Türkler, Hunlar ve Moğollar konulu büyük tarihi, Türkiye'de dikkatlerden kaçmadı. Eserinin tamamında Hunlar'dan "barbar" olarak bahseden Deguignes, yazdıklarının tamamını haksız çıkaracak bir itirafı da aynı eserine eklemek gafletinden kaçamıyordu : **"Değişik aşiretlerden oluşuyorlardı. Bu aşiretlerden her biri giymiş oldukları elbise rengine göre adlanırdı.... Ekin eker, sığır, at, koyun ve diğer evcil hayvanları beslerlerdi. Evlendiklerinde bazı merasimlere itina gösterir, yazı yazmasını bilirlerdi. Hatta içlerinden birçoğu Çince'yi bile konuşurdu. Bunlar cesur, atılgan, yağma ve akıncılığa pek düşkün idiler..."**[10]

Levent Şahverdi Arşivi

Deguignes'in bu eserini, Sir Davids Lumley adında bir İngiliz'in Üçüncü Selim'e ithafen yazdığı "Genel Türk Bilgisi" adlı kitabı takip etti. Bu yazar, kitabını İngilizce yazmış; daha sonra annesi Fransızca'ya tercüme ederek Üçüncü Selim'e hediye etmiştir. Kitapta, Türk medeniyetinden, tarihinden ve etnografyasından bahsedilmekte, sonunda Çağatayca, Kıpçakça, Kazanca ve Osmanlıca metinler ve çeviriler bulunmaktadır. İlk olarak Kitab-ı İlmün Nafî adıyla yayınlanmıştır.

Sultan Abdülaziz'in son yıllarıyla, Sultan Abdülhamit'in ilk yıllarına denk gelen dönem, İstanbul'da fikir hareketlerinin doğmaya başladığı dönemdir. O dönemde, İstanbul'da aynı anda bir Encümen-i Daniş (Bilim Akademisi) ve Darülfünûn (üniversite) kuruldu. Aynı dönemde, milliyetçilik fikri en çok askeri okullarda yeşermeye başladı.

İstanbul'da kurulan üniversitenin, tarih felsefesi profesörü Ahmet Vefîk Paşa'ydı. Ahmet Vefik Paşa, Cengiz Han soyundan gelen Ebul Gazi Bahadır Han'a ait olan Şecere-i Terakime (Türklerin Soy Kütüğü) adlı eseri, yazıldığı 1663 senesinin doğu Türkçesinden, 1864 yılının İstanbul Türkçesine tercüme etti. Lehçe-i Osmanî adlı bir de Türkçe sözlük yazdı. Türkiye Türkçesinin, genel ve büyük Türkçe'nin bir lehçesi olduğunu, başka Türk lehçeleri de bulunduğunu, bu lehçeler arasında karşılaştırmalar yaparak ortaya koydu. Moliere'in komedi tiyatrolarını, kişi adlarını ve kimliklerini Türklere uyarlayarak çevirdi ve milli bir sahnede oynattı.

Levent Şahverdi Arşivi

Aynı esnada, Askerî Okullar Bakanı bulunan ve Şıpka Kahramanı olarak bilinen Süleyman Paşa da Türkçülüğü askerî okullarda yaymaya çalışıyordu. Ülkemizde ilk defa Çin kaynaklarına dayanarak tarihimizi yazan Süleyman Paşa'dır. Tarih-i Âlem adlı eserini neden yazdığını şöyle açıklıyor : " **Askerî okulların başına geçince, bu okullara gerekli olan kitapların çevirisini uzmanlara bıraktım. Fakat sıra tarihe gelince, bunun çeviri yoluyla yazdırılamayacağını düşündüm. Avrupa'da yazılan bütün tarih kitapları, ya dinimize ya da milliyetimize ait, aslı olmayan suçlamalarla doludur. Bu kitaplardan hiçbirisi, çevirtilip de ülkemizde okutturulamaz. Bundan dolayı okullarımızda okunacak tarih kitabının yazılması işini ben üzerime aldım."**

Avrupa tarihlerindeki Hunlar'ın, Çin tarihindeki Hiyung-nular olduğunu ve bunların Türklerin ataları olduğunu, Oğuz Han'ın, Tanrıkut Mete olması gerektiğini bize ilk öğreten Süleyman Paşa'dır. Süleyman Paşa, Sarf-ı Türkî adını verdiği, bir de dilbilgisi kitabı yazdı. Osmanlı edebiyatı, Osmanlı dili gibi tanımlara karşı çıkarak, dilimizin birkaç dilden birleşmiş bir ucube değil, Türk dili olduğu gerçeğini savundu. Bundan başka, Osmanlıcanın etkisinde Türkçe kelimelerin unutulmaması amacıyla ve yine askerî okullarda okutulmak üzere Eema-i Türkiyye (Türkçe İsimler) adlı bir eser yazdı. Bir fikir hareketi olarak, Türkçülüğün ortaya çıkmasında ilk eserler ve emekler Ahmet Vefik Paşa ve Süleyman Paşaya aittir.

Levent Şahverdi Arşivi

Türkiye'de bu akım durdurulmaya çalışılırken ve doğum sancıları çekerken, Rusya'da iki büyük Türkçü yetişiyordu. Bunlardan birincisi Mirza Fethali Ahunzade'dir. Azerbaycan Türkçesi'nde, bütün Avrupa dillerine çevirilen güldürüler yayınladı. İkincisi Türkçülüğe "dilde, fikirde, işte birlik" ilkesini hediye eden Gaspıralı İsmail'dir. Kırım'da "Tercüman" adında ve bütün dünya Türklerinin anlayacağı dilde bir gazete çıkardı.

Sultan Abdülhamit'in son yıllarında, Türkçülük akımı artık İstanbul'a yerleşmiş ve varlığını kabul ettirmişti. Azerbaycan'dan gelen Hüseyinzade Ali Beğ, tıbbiyede Türkçülük anlatıyor, Turan adlı meşhur şiiri Turancılık ülküsünü ilk defa açıkça ortaya koyuyordu. 1897'de Yunan savaşı başlayınca, Mehmet Emin Yurdakul **"Ben bir Türk'üm, dinim, cinsim uludur"** diye başlayan ilk şiirini yayınladı ve bu iki eser, Türkçülük fikriyatının açıktan ve yüksek sesle ilanı oldu.

Necip Asım Beğ, David Leon Cahun adlı Yahudi asıllı bir Fransız'a ait olan "Asya Tarihine Giriş, Türkler ve Moğollar'" (1896) adlı kitabın, Türklere ait olan bölümü çevirerek yayınlayınca, sonraki büyük etki gerçekleşti. Bu kitap, Türklerde miliyet şuuru oluşmasında ve Türkçülük eğilimlerinin artmasında çok faydalı oldu. Ahmet Cevdet Beğ, İkdam adlı gazetesini Türkçülüğün yayın organı haline getirdi. Bu gazete, Türkçüler arasındaki ilk çekişmelerin de sahnesi haline geldi. Bir kısmı dilde tasfiyecilik hareketine girişince, yazdıkları toplum tarafından benimsenmedi ve faydadan çok zarar getirdi. Tasfiyeciliğin toplumda tiksinti uyandırdığını fark eden bazı Türkçüler de bu akıma karşı çıktı.

Levent Şahverdi Arşivi

Mısır'da çıkan Türk Gazetesi, Türkçülüğün diğer fikirlerle mücadele aşamasını da başlatmış oldu. Bu gazetede, sonraların vatan haini Ali Kemal, Osmanlıcılık fikrini savunurken, Yusuf Akçura ve Ahmet Ferit Tek gibi Türkçüler de Türk Birliği ülküsünü anlatıyordu. Hüseyinzade Ali Beğ, Ahmet Ağaoğlu, Ali Merdan Topçubaşıoğlu gibi ünlü Türkçüler de Rusya'da "Hayat" adlı bir gazete çıkararak, özellikle Türkler arasındaki mezhep ayrılıklarına karşı yayın yaptılar ve etkili de oldular. Selanik'te çıkan "Genç Kalemler" adlı bir dergi de Ömer Seyfettin önderliğinde Türkçülük mücadelesine katıldı. Ziya Gökalp;

"Vatan ne Türkiye'dir Türklere, ne Türkistan,
Vatan, büyük ve müebbet bir ülkedir: Turan"

diye haykıran ve "Turan" adını verdiği şiirini bu dergide yayınladı. Bu şiiri, Ahmet Hikmet Müftüoğlu nun "Altın Ordu" adlı makalesi takip etti. İstanbul'da Türk Yurdu Dergisi ve Türk Ocağı kuruldu. Hamdullah Suphi Tanrıöver Türkçülüğün büyük yöneticilerinden oldu. Türkçüler, Türk Yurdu Dergisi ve Türk Ocağı çatısı altında, büyük bir camia halini almaya başladı. Atsız Beğ'in hocası Fuat Köprülü, Türkoloji alanında bir bilim adamı olarak ortaya çıktı ve Türkçülüğü bilimsel alanda temsil etmeye başladı.[11]

Türk Ocağının ilk resmi başkanı Ahmet Ferit Bey; Yusuf Akçura, Müderris Zühdü Bey, Mehmed Ali ve Cami Beylerle birlikte 5 Temmuz 1912 tarihinde "Milli Meşrutiyet Fırkası'nı kurdu. "İfham Gazetesi" bu partinin yayın organı olarak çıkardılar ve "İfham Kütüphanesi" adıyla bir dizi kitap yayınladılar. Ahmet Ferit Beğ, Sinop'ta sürgündeyken "Tu-

Levent Şahverdi Arşivi

ran" adlı da bir kitap yazdı. Ahmet Ferit Tek, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin ilk içişleri bakanı ve 150'likler yasasını da bizzat yazan kişidir. Sürgünde tanıştığı eşi Müfide Ferit Tek Hanım da eserleriyle ve konferanslarıyla Türkçülük ülküsüne hizmet etmiştir...

***

Türkçülüğün, bu doğum sancıları ve hayata tutunma mücadeleleri dönemini anlatmak için de ciltler dolusu kitap yazmak gerekir. Bu mücadelelerin ortaya çıkardığı sonuç, işgal altında kahrolmuş bir devletten doğmuş, yeni bir Türkiye Cumhuriyeti Devleti'dir. Türk milletinin, bir tek özgür toprağı kalmadığı ve milletçe katliamlara uğradığı devirde, yeryüzünden silinme tehlikesi altında ortaya çıkmış son başbuğu, işte bu mücadele döneminin eseridir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, başında kurucusunun bulunduğu devirde, Türkiye Türklüğü'nün her alanda hâkim, herkesten üstün, bütün cihana karşı alnı açık, yüzü ak olduğu devri yaşamış. Türklük, en azından yaralarını saracak kadar bir huzur ve kalkınma devri yaşamıştır. Kaybedilen yurtlarımızda, esir kalmış ve zulüm görmüş soydaşlarımızın sığınabileceği, canını, ırzını, kutsallarını emniyet altında görebileceği, koca dünyadaki tek kara parçası, Türkiye Cumhuriyeti, işte bu mücadele döneminin sonucunda ve bir Türk başbuğunun emrinde ortaya çıkmıştır.

***

Türkçülük hareketi, bu dönemde her alanda olduğu gibi fikir sahasında da en büyük itibarı görmüş, en büyük

Levent Şahverdi Arşivi

temsilcilerini yetiştirmiş, yetişmiş temsilcileri en önemli eserlerini bu dönemde vermiştir. Rıza Nur Sağlık Bakanlığı'nda, Mahmut Esat Bozkurt Adalet Bakanlığında, Ahmet Ferit Tek İçişleri Bakanlığında hâkim olduğu sırada, Türkçülük de memlekette hâkim demektir. Böyle bir idarenin en başında bulunan Başbuğ Mustafa Kemal Atatürk; cumhuriyetin kurulduğu yıl prensibini ve Türkçülüğün aslında bir içgüdü meselesi olduğunu şöyle açıklamıştı: " **Bir milliyet prensibi vardır; bir de onu dağılmaya sevk etmek isteyen nazariyeler vardır. Lâkin milliyet nazariyesini, milliyet fikrini, milletlerdeki milliyet mefkûresini yok etmeye çalışan nazariyelerin, dünya üzerinde kaabiliyet-i tatbikiyesi bulunamamıştır Çünkü tarih, vukuat, hâdisat ve müşahedat, insanlar ve milletler arasında hep milliyet fikrinin hâkim olduğunu göstermiştir ve milliyet prensibi aleyhindeki büyük mikyasta fiilî tecrübelere rağmen, gene milliyet hissinin öldürülemediği ve onun gene yaşadığı görülmektedir."**[12]

Türk Dil Kurumu, Türk Tarih Kurumu bu dönemde kurulmuş; Türkiyat Enstitüsü adıyla bir Türkçülük okulu, Fuat Köprülü gibi bir Türkçünün başkanlığında bu dönemde hayat bulmuştur. Sadece askerî okullar değil, milletin kaderini ilgilendiren bütün okullar, öğrenci seçerken "Türk olmak" zorunluluğunu birinci şart koşmuşlardır.

* * *

Bu dönemde de azınlıkların isyanları ve yabancı uşaklarının ihanetleri devam etmiş; fakat başında bir Türk başbuğu bulunan yeni Türk ülkesini, Türkçülük yolundan

Levent Şahverdi Arşivi

hiçbir güç çevirememiştir. Atatürk'ün ölümü, Türk Milleti'nin kaderinin de dönüm noktası olmuştur. İsmet İnönü adında bir siyaset erbabı memleketin başına geçmiş, o tarihten itibaren de bozkurtlu pullar, paralar, kurumlarla birlikte, bozkurtların engelleri yıkan yürüyüşü de darbelerle engellenmeye başlamıştır.

Atatürk'ün öldüğü yıl, 1938 Harp Okulu olayı patlak vermiş, Nâzım Hikmet adı ve komünizm şarlatanlığı memleket gündemine oturmuştur. Ordunun içinde bir komünist ve Rus uşağı kadro kurmaya çalışan bu devşirme, Bursa'da hapse giriyor; fakat ne hikmetse canının istediğinden bile fazla propaganda alanı ve itibar yakalıyordu. Milli Eğitim ve Ziraat Bakanlıkları, vatan hainliğinden hapse düşmüş bu devşirmeye yüksek ücretlerle tercümeler yaptırıyor, aynı adam hapisteyken çorap fabrikası kuracak kadar para kazanıyor, şehirde serbestçe dolaşabiliyor, cezaevinde düzenli ve programlı propaganda ve komünist eğitim vermesine göz yumulmak bir yana, yardımcı olunuyordu.

Bu olay, Türkiye'de komünist caniliğinin doğum hadisesidir. Dünyayı kana bulayan bu katil fikrin, Türkiye'de neden olduğu zararlar, ciltlere sığmayacak kadar çok ve Türkçülerce malûm olduğu için bu palazlanma hadisesini bildirerek geçiyorum.

Levent Şahverdi Arşivi

Türkçüler, Türkiyat Enstitüsü, Türk Tarih Kurumu gibi kurumlarda ve yeni kurulan devletin bütün kademelerinde, yeniden doğuş çalışmaları içinde görev alıyorlar ve bütün makam ve mevkilerde millet menfaatine ellerinden geleni yapıyorlardı.

Hüseyin Nihal Atsız Beğ tarafından 1931 yılının Mayıs ayında çıkartılmaya başlanan ve 17 sayı devam eden Atsız Mecmua, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde, Türkçülük fikrinin ilk sivil ve gönüllü eseridir. Türkçülük fikriyatı açısından bir dönüm noktası ve çığırdır. "Ben, sen, o yok; biz varız" parolasıyla çıkan bu dergi, ilk defa ırk şuurunu ve Türkiye dışında kalan Türkleri de dava edindiğini açıkça beyan etti. Hüseyin Nihal Atsız, bu dergiye ilk makalesini " Türkler Hangi Irktandır?" başlığıyla yazdı. Bu dergi vesilesiyle, yobaz, komünist, emperyalist vs. saldırılara karşı kendisini müdafaa eden Türk Devleti'ne, Türk Milletinin Türkçüleri de fikir sahasında omuz vermiş oldu. Bu derginin kapatılmasıyla birlikte, Türkçüler yeni bir mücadele sahası edinmiş; yeni bir cephe açmış oluyordu. Artık dergiler yoluyla Türkçülük fikri yayılıyor; Türkçüler dergiler etrafında birleşiyorlardı. Dergiler sırasıyla ve yurdun değişik yerlerinden çıkmaya ve milli tehditler arttıkça milli cevaplar da artmaya başladı: Çığır, Orhun, Ergenekon, Kopuz, Türklük, Bozkurt, Çınaraltı, Millet, Tanrıdağ, Türk Amacı, Doğu, Gökbörü, Türk Sazı, Türk'e Doğru, Bucak, Toprak, Özleyiş, Altın Işık, Kürşad, Kızıl Elma, Davran, Kalem, Bozok, Türk Eli, Orkun, Büyük Dava, Mefkure, Aras, Oğuz, Türk Düşüncesi, Gurbet, Türk Dünyası, Ocak, Düşünen Adam, Milli Yol, Ötüken ve en sonunda Çağrı... Hepsi birer milli cephe, teşkilat ve Türkçülük okulu olarak vazifele-

Levent Şahverdi Arşivi

rini yaparak ve hepsi de yıkılan birer kale misali tarih sahnesinden çekildiler.

1944 yılı, Türkçüler için büyük çileler, ihanetler ve ıstıraplar yılı olmuş; fakat aynı zamanda Türkçülüğün yeniden silkinme ve kendine gelme yılı olduğu için de önemini hiç kaybetmemiştir. 1944 Irkçılık-Turancılık Davası olarak bilinen hadisenin bütün yönlerini burada anmak mümkün olmadığı için, kısaca geçmek zorundayız.

Başbuğ Atatürk'ün ölümünden sonra iktidara geçen İnönü, 19 Mayıs 1944 günü, Ankara 19 Mayıs Stadyumunda bir bayram nutku vermiş ve bu nutukta Turancıları yabancı devletlerin ajanı ilan edecek kadar kendinden geçmiştir. Bu nutku, zamanın başbakanı Şükrü Saraçoğlu'nun tam 10 gün sonra T.B.M.M.'de verdiği nutuk izlemiştir. O da Irkçılık-Turancılık davası kapsamında tutuklanan Türkçüleri, "rejimi yıkmak isteyen fesatçılar" olarak tanımlamış ve alkış sesleri arasında kürsüden inmiştir. İsmet İnönü'nün hedef gösterdiği Türkçüler "tabutluk" adı verilen işkence odalarına gönderilmiş, başvekilinden, eğitim bakanına kürsüye çıkan bütün dalkavuk takımı, Türkçüleri "bir şeyler" ilan etmiştir. Dalkavuk gazeteciler, dalkavuk yazarlar, dalkavuk siyasetçiler hep bir ağızdan İnönü'nün Sovyetler Birliği'ne yaranmak ve dalkavuk olmayanları cezalandırmak amaçlı nutuğuna iştirak etmişler.[13]

3 Mayıs 1944 günü Atsız-Sebahattin Ali davası görülürken, Türkçü gençler Ankara'da yürüyüşe geçmiş; hiçbir kuvvet Türkçü gençleri yürüyüşüne engel olamamış ve

Levent Şahverdi Arşivi

Ankara'nın ortasında yaşanan bu olay, tarihe Türkçüler Günü olarak geçmiştir.

İsmet İnönü, bu olaydan o kadar korkuya kapılmıştır ki; 16 gün sonra verdiği bayram nutkunda, açıkça Türkçüleri hedef göstermiş ve ajan ilan etmiştir.

Neticede bu davadan bütün Türkçüler beraat etmiş; fakat bir daha ne İsmet İnönü'yü, ne mahkeme savcılarını, ne de en güvendikleri yerden gelen darbeyi unutmamışlardır.

***

Türkçüler, kıskançlık derecesinde bir sevgiyle bağlı oldukları milletin, tehdit altında bulunduğu anları herkesten önce ve keskin bir biçimde anlamaya vakıftırlar. Atatürk'ün ölümüyle ortaya çıkan manzarayı da çok iyi tespit etmişlerdi. Devletin ve başındaki adamın gafletine hiçbir zaman düşmediler. Bin bir fedakârlık ve çabayla çıkardıkları yayınları, birer mücadele mevzisi olarak düzenlediler. Devletin, Türkçülük bakımından eksik kaldığını ve geri durduğunu tespit ettikleri anda ve hele Irkçılık-Turancılık davası adıyla milliyetçilere kastedildiğini gördükten sonra kendi teşkilatlarını kurmaya giriştiler.

Bu teşkilatların ilki, bir avuç genç tarafından Nisan 1946'da Türk Kültür Ocakları adıyla kurulmuştur. Ankara'da kurulan bu teşkilatı, 3 Eylül 1946'da İstanbul Üniversitesi gençleri takip etti ve Türk Kültür Çalışmaları Derneği adıyla mücadeleye katıldılar. Bu teşkilatların çalışmalarını yeterli

Levent Şahverdi Arşivi

bulmayarak, sadece gençlik odaklı ve mücadelede daha sert yöntemler benimseyen Türk Gençlik Teşkilatı bir yıl sonra kuruldu. Daha önceki teşkilatlar bir tek şube bile açamazken, onlardan 1 yıl sonra kurulan Türk Gençlik Teşkilatı birkaç sene içinde 40 şube açtı. Komünistlerle en sert mücadeleyi ve gençlik odaklı en büyük çalışmayı bu teşkilat yaptı.

10 Aralık 1947 tarihinden itibaren, bütün Türkçü teşkilatlar, komünizmle mücadeleyi şiddetlendirme kararı aldı ve bu kararı peş peşe beyannameler yayınlayarak açıkça duyurdu. 1944 yılında, komünistlerin tarafında yer alarak Türkçülere olmadık işkenceyi reva gören İsmet İnönü CHP'si, 4 yıl sonra, 1948 yılında Komünizmle Mücadele Komisyonu kurmak zorunda kalmış ve tarih önünde alınlarındaki lekeyle komünizm belasına karşı çözümler aramak durumuna, bu kadar geç düşmüşlerdir. Sonraki yıl, 1949'da Türk Ocaklarının yeniden açılışına izin vermek zorunda kaldılar. 1950 yılında, Zonguldak'a tayini çıkan Nejdet Sançar (Atsız'ın kardeşi) burada Komünizmle Mücadele Derneğini kurdu. 1950 yılının Nisan ayı, Türkçülerin birlik ayı oldu. Türk Kültür Ocağı, Türk Gençlik Teşkilatı, Türk Kültür Çalışmaları Derneği, Türk Kültür Derneği, Kayseri Türk Kültür Birliği, Genç Türkler Cemiyeti temsilcileri bir araya gelerek, Milliyetçiler Federasyonunu oluşturdular. Bir yıl sonra; Nisan 1951'de Milliyetçiler Federasyonu, İstanbul'da Rüstem Paşa Medresesi'nde bir kurultay düzenledi. Bu kurultayda, bütün dernekler kendilerini fesih ederek birleşme kararı aldı. Bu kararla Türk Milliyetçiler Derneği kuruldu. Bu dernek, 22 Ocak 1953 tarihinde, Adnan Menderes'in bir nutku üzerine hedef gösterilerek, din ve ırk prensiplerine dayandığı iddiasıyla, 24 saat içinde

Levent Şahverdi Arşivi

kapatılmıştır. Kapatıldığında 80 şubesi bulunuyordu.[14]

Ankara'da Türk Milliyetçiler Derneğinin kapatılmasının ardından, Nisan 1954'te İstanbul'da Milliyetçiler Derneği kuruldu. Zonguldak'ta faaliyetine son veren Komünizmle Mücadele Derneği, aynı adla 7 Aralık 1956 tarihinde İstanbul'da kuruldu. Bu dernek de 27 Mayıs 1960 ihtilalinde kapanmıştır. 27 Mayıs İhtilali'nden sonra yapılan anayasada, en büyük darbe Türkçülere vuruldu. Bir önceki anayasada, devletin tarifi yapılırken kullanılan "milliyetçi" tanımı çıkartılıp, yerine "sosyal devlet" diye, ne olduğu belli olmayan bir ucube konuldu. Bundan sonrası, hem Türk milleti için, hem Türkçüler için bir ölüm kalım savaşına döndü.

Türkçüler Derneği

4 Ekim 1950 tarihinde, Hüseyin Nihal Atsız, İsmet Rasim Tümtürk, Bekir Berk tarafından İstanbul'da Türkçüler Yardımlaşma Derneği kuruldu. Bu dernek tam 10 yıl hayatta kalmasına rağmen, sadece 56 üye kaydetmiştir. Üyeleri, derneğin idare heyeti seçmiş; bu seçme işinde de tavizsiz davranmıştı. Dernek 4 defa genel kurul düzenlemiş ve bu genel kurulların hepsinde, Hüseyin Nihal Atsız ittifakla genel başkan seçilmiştir. 27 Mayıs 1960 ihtilaliyle birlikte faaliyetine son verilmiştir.

1963 yılının sonlarında, Türkçüler Derneği tekrar kuruldu. Yine İstanbul'da ve yine Atsız Beğ tarafından kurulan dernek, Beyazıt Karakol Sokak Nu:2 adresinde bir de

Levent Şahverdi Arşivi

lokal kiraladı. Dernek, İstanbul'da bulunan idarecilerinin imkânsızlıkları nedeniyle 1964 yılında genel merkez olarak Ankara'yı belirledi ve 30 Ağustos 1964 günü, Ankara Türk Ocağı salonunda yapılan kongreyle, adını "Türkiye Milliyetçiler Birliği" olarak değiştirdi. Genel başkanlığa, Atsız Beğ'in kardeşi Nejdet Sançar seçildi.

Sonuç

Atatürk'ün ölümünün ardından, Türkiye Cumhuriyeti Türkçüler için bir mücadele sahası olmuş, bütün Türk düşmanı hareketler, karşılarında en önce Türkçüleri görmüştür.

Türkçüler, bu mücadeleleri boyunca siyasetten uzak durmaya gayret etmiş; fikir ve ilim mücadelesini, daha çok üniversite sahasında şiddetli mücadeleyi uygun yol olarak seçmiştir. 1963 yılında yurda dönen Alparslan Türkeş, 1965 yılında Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi ne girmiş ve aynı yıl bu partinin genel başkanlığına seçilmiştir. Yine bu yıl içinde Ankara'dan milletvekili seçilmiştir. 6-8 Şubat 1969 tarihi Türkçüler için yeni bir dönüm noktası olmuştur. Bu tarihlerde, CKMP kongresini Ankara yerine Adana'da yapmış, adını Milliyetçi Hareket Partisi olarak değiştirmiş ve terazi olan amblemi terk ederek üç hilalli bayrağı seçmiştir. Aynı tarih Türkçülerin de bu partiden ve siyasi sahadan uzaklaştırıldığı tarihtir. Bu yeni hareket, görüş olarak Türkçülük yerine Türk-İslam Sentezi fikrini benimsedi ve bu kurultaydan sonra Türkçülerle, Irkçılık ve Turancılık davalarıyla arasına mesafe koydu. Hüseyin Nihal Atsız'ın Ötüken Dergisi'nin partililere yasaklanması, Atsız ve Türkeş arasındaki uzaktan atışmalar,

Levent Şahverdi Arşivi

Türkçü gençlerle MHP'li gençlerin kavgaları ve en sonunda Ali Balseven cinayeti Türkçüleri siyaset sahasından tamamen uzaklaşmaya ve siyaseti lanetleyen noktaya getirdi. 1975 yılında Atsız Beğ'in vefatı, Alparslan Türkeş'in cenazeye katılmayışı, Ötüken'in yerini doldurmaya çalışan Çağrı adlı bir Türkçü derginin 2. sayısının hemen ardından 12 Eylül 1980 askeri darbesi Türkçülüğün fikir ve mücadele sahasından tasfiyesi bakımından üst üste inen, ağır darbeler oldu.

2004 tarihine kadar, hareket noktasını açıkça Türkçülük olarak belirleyen ve ilan eden bir çalışma bilmiyoruz. Bu tarihten sonrası da bu satırların okuru tarafından malum olacağından, bu bahsi burada kapatıyorum.

Türkçülük Nedir?

Türkçülük; geçmişte Türklere yurtluk etmiş ve bugün Türklerle meskûn olan coğrafyanın tamamında, Türk soyundan gelen ve Türklük dışında hiçbir milletin şuurunu taşımaksızın kaderini Türk milletinin kaderine bağlaşmış herkesin, koşulsuz hâkimiyeti ve tam bağımsızlığı ile Türklüğün yüksek sıfatlarda, diğer bütün milletlerden ileri ve üstün olması hedefini benimsemek ve bir Türk'ün bütün hayatı boyunca, bütün imkânlarını bu hedefe vakfetmesidir.

Yukarıda yapılan tanımda bahsi geçen bütün koşullar; biri olmadan diğeri sağlanamayacak şartlar topluluğudur. Türklüğün, bütün milletlerden üstün hale gelmesi, Türk yurtlarının tamamının özgürlüğü gerçekleşmeden sağlanamaz. Böyle bir amaca, Türk soyundan gelmeyen ya da baş-

Levent Şahverdi Arşivi

ka bir milletin şuurunu taşıyan kimse hizmet edemez. Türk soyundan gelen ve kaderini Türklüğün kaderiyle birleştirmiş kimseler, varlığını Türk varlığına armağan etmeden, bu ülkünün ufak bir kısmı bile gerçekleşemez.

Türkçülük, tarihimizde defalarca gerçekleşmiş ve milletimizi hak ettiği yükseklik seviyesine taşımış şartları yeniden sağlamak, Türklüğün yükselmek için ihtiyaç duyduğu koşulları tespit ve temin etme mücadelesidir.

Türk Milleti'nin, bugün eksik ve aşağı olan yönleri sadece geçici bir hastalığın arızalarıdır. Bir hastadan, kendi hastalığının teşhisini koymasını ve tedavisini yapmasını beklemek abestir. Türkçüler, mensubu bulundukları ve sevdalısı oldukları millet adına, bu hastalıkların teşhisini ve tedavisini yapmakla görevlidirler. Milleti hasta eden, sağlıklı ve lâyık olduğu hayatı engelleyen, doğal sınırları içinde, hak ettiği yükseklik, mutluluk, zenginlik ve huzur ortamına mani olan mikropları tespit etmek ve ortadan kaldırmak, Türkçülerin Türk olmaktan ileri gelen hakları ve vazifeleridir.

* * *

Türkçüler, Türk Milletinin lâyık olduğu şartlar sağlandığında bütün dünyaya ışık saçan gücüne iman etmiş kimselerdir. Türklük bünyesinin sağlıklı ve parlak devirlerini iyi bildikleri için, bu bünyeyi geri bırakan, hasta eden, engelleyen şartları ve mikropları tespit etmek de yalnızca Türkçülere has bir yetenektir.

Levent Şahverdi Arşivi

Geçmişte Türklere yurtluk etmiş ve bugün Türklerle meskûn olan yerler, yurdumuzun doğal sınırlarıdır. Nasıl ki uzuvlarından biri, hele hele birçoğu kopartılmış bir insan hayatına olması gerektiği gibi devam edemiyorsa, yurtlarımızdan birçoğu kopartılmışken milletimizin bir kısmının mutlu ve mesut yaşaması da mümkün değildir. Nasıl ki uzuvlarından birisi ateşe verilmiş bir insan acı ve ıstırap içinde kalmaya mahkûmsa, yurtlarımızdan bir kısmı ateş ve işkence altındayken, milletimizin kalan kısmının da huzur ve zenginlik içinde yaşaması mümkün değildir. Nasıl ki çolak kalmış bir insan, hayatının kalanına gerektiği gibi devam edemiyorsa; Türklük de esir yurtları kan ve ateş cehenneminde boğulurken, Ankara'yı kurtarmakla varlığını olması gerektiği gibi devam ettiremez.

Türklük dediğimiz varlık, tamamen canlı ve dünyanın en yaşlı organizmasıdır. Bir canlının, bütün uzuvlarını ve organlarını birbirinden ayırıp, hepsini birbirinden ayrı noktalara koyduktan sonra, o canlının yaşaması, o organizmanın canlı kalmaya devam etmesi beklenebilir mi? İşte Türklüğün, bugün içinde bulunduğu halin tarifi ancak budur.

Bugün Türkiye, Kazakistan, Türkmenistan, Azerbaycan, Özbekistan, Kırgızistan, Doğu Türkistan, Batı Trakya, Güney Azerbaycan, Kuzey Afganistan ve birçoğu işkence altında bulunan sayısız esir Türk yurdu, adı Türklük olan bir tek organizmanın, parçalara ayrılmış ve aralarına setler konulmuş organlarıdır; uzuvlarıdır. Bu uzuvların hiçbirinin, tek

Levent Şahverdi Arşivi

başına ve ayrı ayrı olarak varlığını devam ettirmesi, canlılığını sürdürmesi, doğal davranması beklenemez.

İşte Türkçülüğün, iki temel unsurundan biri olan Turancılık, dünya Türklüğünün en temel sorununun bu parçalanmışlık olduğunun tespitini yapmak ve Türklük bünyesini ölüme mahkûm eden bu mikrobu ortadan kaldırmak, Türklüğü yeniden bir ve diri kılmak ülküsüdür.

Bizim Milliyetçiliğimiz

Toplumu ilgilendiren her fikir, içinde filizlendiği toplumun değerlerine ve ihtiyaçlarına göre şekillenir. Her toplum, kendi ihtiyaçlarına en uygun çözümleri ancak kendi imkânlarıyla üretebilir. Başka toplumların, kendi ihtiyaçları ya da mecburiyetleri için ürettikleri ya da üretmeye çalıştıkları çözümlerini, taklit yoluyla tatbik etmeye çalışan toplumlar kurtuluşa değil, daha beter felaketlere sürüklenir.

Haşere zehriyle yaban domuzu öldürülmez. Bitki ilacıyla insan tedavi edilmez.

Yabancının kendisi için ürettiği fikir ya da idare biçimiyle Türk milleti kalkınamaz. Özenti fikir sahiplerinin, ithal zihniyetlilerin, ithamları da özenti oluyor. Yabancı milletlerin komünist partizanlarına özenerek yaşayan bazıları, kendilerinden olmayan herkesi nazici, faşizan olarak hayal ediyor. Ufak hayal dünyalarının içinde kaybolduklarından, kendilerini proleter askeri, kendilerinden olmayan herkesi de Alman subayı sanıyorlar.

Levent Şahverdi Arşivi

Alman Nazilerinin öldürdüğü Yahudilerin hesabını Japon ırkçısından sormaya çalışan komünistler, aynı Japona İspanyol komünistlerinin katlettiği insanların hesabını vermeye elbette ki yanaşmayacaktır.

***

Belki komünistlik, hümanistlik, kapitalistlik gibi milliyetsiz fikirlerin adamları birbirinden sorumludur; fakat farklı ırkların ırkçıları bir ortaklık değil temelden farklılık arz eder. Her ırkın ırkçısı, komünizme düşman olduğu gibi, diğer ırkların ırkçılarına da düşmandır. Oysa hangi milletten olursa olsun bir komünist, hümanist ya da kapitalist, kardeştir.

Her milletin değerleri, ihtiyaçları, çözümleri farklı olduğu gibi milliyetçileri de farklıdır. Her milletin milliyetçisi, kendi milletinin değer yargılarına göre düşünür; övünme ve yerinme konularını bu değerlere göre belirler.

***

Bir Yahudi milliyetçisi için kafatasçılık söz konusu bile değilken aynı şekilde bir Alman milliyetçisi için milli din diye bir şey söz konusu değildir.

Bir Japon milliyetçisi için "ahlâk" bir değer yargısıyken, İngiliz milliyetçilerinin konusu dahi olmamıştır.

Levent Şahverdi Arşivi

Bizim milliyetçiliğimiz, başka milletlere karşı kin ve nefrete değil kendi milletimize karşı sevgi ve muhabbete dayanır. Temeli, Türk olmayanlara düşmanlık değil, Türk olana dostluk üzerine kuruludur. Kendimizden olana yakınlık duymamız, muhabbet beslememiz, hukukunu gözetmemiz bir etkiye, düşmanlığa, hatta eğitime bile ihtiyaç duymayan bir ruh halidir.

Milliyetçilik Bir İçgüdüdür

Yeryüzünde gelmiş geçmiş bütün fikir hareketleri, çıkış noktası itibariyle, birkaç çeşit ortaklık arz eder. Genelde etkiye tepki olarak ortaya bir fikir çeşidi çıkabilir. Bazı zamanlarda duygusal, bazı zamanlarda ideolojik temellere dayanır bütün fikirler. Bunların içinde yalnızca ve sadece milliyetçilik fikri içgüdüseldir. Kendinden olana yakınlık hissi, hiçbir etkiye, hiçbir duyguya, hiçbir sistemli eğitime muhtaç değildir.

***

Bir belediye otobüsüne binen kadın, tercihen diğer bir kadının yanma oturur. Bir ilköğretim okulunun en kalabalık bir sınıfında, eğer seçme hakkı tanınırsa herkes en yakın arkadaşının yanma oturmak isteyecektir. Yaşlı insanlar, gençlerin toplandığı ve vakit geçirdiği mekânlarda rahat edemezler; yaşıtlarının arasında bulunmayı tercih ederler. Hiçbir prenses, gerçek hayatta bir at uşağına aşık olmaz. Olduğun-

Levent Şahverdi Arşivi

dan bahseden hikâyelere "masal" denir. İşte milliyetçilik bu nedenlerle "içgüdüseldir" diyoruz.

Kimse, belediye otobüsüne binen kadına, diğer bir kadının yanına oturmayı tercih etmesi için uzun yıllar ideolojik eğitim vermemiştir. Yaşlı insanlar, gençlere karşı öfke ve nefret duyduğu için mi onların kalabalık bulunduğu yerlerden uzak durur? Prenseslerin, at uşaklarıyla prenslere ilk bakışı, his itibariyle aynı mıdır?

İnsan, doğası gereği kendisine yakın hissettikleriyle birlikteyken rahat olabilir. Ortak özelliği kiminle çoksa onun yakınında bulunmak ister. Yakın hissettiği kişi, diğerlerinden daha değerli ya da daha önemlidir! Bu, yakınlık duymadıklarına, yakın olmadıklarına düşman olmasını, kin gütmesini gerektirmez! Kadının, yanına oturmadığı erkek, düşmanı değildir. Bir çocuk, aynı sırada oturmak istediği arkadaşı hariç bütün sınıf arkadaşlarına "kin güdüyor" denemez!

Türkçülerin, kendi milletlerini sevmeleri, kollamaları, üstün tutmaları da başka milletlerin etkisine muhtaç olmayan ve başka milletleri ilgilendirmeyen bir yakınlık hissidir.

***

Bizim milliyetçiliğimiz; başka milletlere karşı saldırganlığa değil, bizden olanı savunmaya değer verir. Bu savunma, sevdiği ya da değerli olan bir şeyi kıskanma şeklindedir.

Levent Şahverdi Arşivi

Ne var ki savunma, bir mücadele şekli değildir. Savunmayla zafer kazanılmaz; başkalarının zaferi -belki- ertelenmiş olur.

En basit hayvanların bile, yavruları tehlikedeyken kendilerinden geçmeleri tamamen "içgüdü" dür! Aynı hayvanlar, tehdit karşısında susarak beklemeyi, bir savunma saymaz. Bizim, esaret altında zulüm gören soydaşlarımız konusunda, zalime karşı tavrımıza, saldırganlık değil "nefsi müdafaa" denir ve bir ideoloji değil, yaratılış meselesidir!

***

Bizim milliyetçiliğimiz; ömrün bir bölümüyle ilgili değildir. Bir gençlik heyecanı olarak, çocuk tez canlılığı olarak, yaşlıların ömür muhasebesi olarak açıklanamaz.

Bizim milliyetçiliğimiz, duygusal bir tepki de olamaz! Bir şehit haberi karşısında, şehit olana ağlarken, edene kin kusmak, herkeste bulunabilecek bir duygu meselesidir. Bir anda canı yanan insanın tepkisidir. Ateşe dokunan ve parmağı yanan insan, bir anda ve çok hızlı tepki verir. Parmağının acısı geçene kadar tepkisi de azalarak devam eder. Duygusal tepkilerin de belli bir ivmesi vardır; fakat canı yanan, parmağını yakan şeye sonsuza kadar tehdit olarak bakmaya devam eder. Bunun adına da "içgüdü" denir!

Biz, yakınlık derecesi olarak, milletimizden olanı olmayanla ayırdığımız için kendimize milliyetçi diyoruz!

Yakınımıza zarar veren, adı geçen haliyle "şehit edene" sonsuza kadar tehdit olarak bakmamıza hiçbir acayiplik

Levent Şahverdi Arşivi

yakıştırılamaz. Bir Alman Nazi'sinin yatalak bir Yahudi'ye düşmanlığıyla, bir Türk Milliyetçisinin dağdaki teröriste karşı kini bir tutulamaz, ölçülemez, yakıştırılamaz!

Bizim milliyetçiliğimiz, bir coğrafya milliyetçiliği değildir! Biz, yakınlıklarımızı siyasi sınırlara, coğrafya özelliklerine, kilometre cinsinden mesafelere göre belirlemiyoruz.

Altmışlı yıllarda Almanya'ya çalışmak için giden bir adamın, memlekette kalmış annesi -her ne olursa olsun- Almanya'da edindiği arkadaşından daha çok yakınıdır! O Alman arkadaşıyla yirmi yılını beraber geçirse ve kırk yıl boyunca annesini görmese dahi bu kural değişmez!

O gurbetçi, bir gün dinini değiştirse, Almanya vatandaşlığına geçip, oranın kimliğini taşısa, hayatının tamamında Almanca konuşsa dahi, annesi bütün Almanlardan daha yakını olmaya devam edecektir; çünkü aradaki yakınlık ilişkisini kendisi değil, ilahi kurallar belirler.

Uzak uzak ülkelerde, aramızda siyasi sınırlar, dağlar, denizler, dinler, diller gibi engeller bulunan soydaşlarımız, soydaşlık hukukuna göre yakınımızdır! Onlara bizim, onların bize, karşılıklı yakınlık hissetmemiz, tamamen bu adı geçen hukuku düzenleyenin, herkesi yaratırken düzenlediği içgüdüdür!

Yüzlerce yıldır ayrı düştüğümüz Türk yurtlarındaki soydaşlarımızla, yüzlerce yıl daha ayrı kalacak olsak bile aramızdaki yakınlık ve muhabbet hissi, bin yıldır bizim coğraf-

Levent Şahverdi Arşivi

yamızda yaşayan Kürtlerle hiçbir zaman kuramayacağımız kadar yüksek ve samimidir.

Bizim milliyetçiliğimiz, uydurma ya da devşirme fikirlerle, iftiralarla, ahlaksız ve kuralsız saldırılarla yok edilebilecek bir milliyetçilik değildir! Türk, var olmaya devam ettikçe, doğarken taşıdığı hisler, bütün sinsi fikirlere cevap vermeye yetecek kadar milliyetçidir.

Kimse bizden, haklı nedenlerle soydaşlarımızı yok saymamızı bekleyemez. Bu hali, faşistlik ya da gerilikle açıklayamaz. Beyinlerin yıkanması ya da yanlış ideoloji yakıştırmalarıyla izah edemez.

***

Oturduğunuz evin bitişiğindeki evde, kız kardeşiniz eşiyle yaşıyor farz edin. Artık, enişteniz soyadını taşıyor, onun evinde onun kurallarına göre yaşıyor. Aranızda sınır, yalnızca bir duvardır; fakat duvarın ötesi başka bir ailenin hanesi...

Siz evinizde huzur içinde otururken, o duvarın arkasından kız kardeşinizin imdat çığlıklarını, feryatlarını duysanız, o hanenin mahremiyetine saygı mı duyacaksınız? Kocasının eziyet ettiğini bildiğiniz halde, aradaki duvarın kutsallığı kalır mı? Artık başka bir soyadı taşıyor olması ya da başka bir ailenin ferdi olması kız kardeşiniz olduğu gerçeğini ortadan kaldırır mı?

Levent Şahverdi Arşivi

Bugün aramızda sınırlar ve ceplerimizde farklı kimlikler olsa da o duvarların arkasında kalmış soydaşlarımız halâ öz kardeşlerimizdir ve onların derdi de sevinci de bizi ilgilendirir. Bu muhabbet ve yakınlık hakkında, siyasi sınırlar çizen ve kimlik düzenleyenlerin kural koyma hakkı yoktur.

Geçelim!

Biz, hiçbir ülkeyi mazlum milletlerin kanlarına basarak fethetmedik! Savaşın adını koyan biz değiliz fakat onun bile kuralını, ahlâkını düzenleyen biziz. Bir tek çocuğunu kaybeden kocaman bir aile bile bulana kadar huzuru tatmıyorsa, bizim yüz milyon-yüz milyon parçalanmış ailemize yanmamız, hangi haklı nedenle hor görülebilir? Yağmalanmış evlerimizi, söndürülmüş ocaklarımızı, zulüm gören yakınlarımızı hangi vicdan yok sayabilir? Yavrularının yiyeceğini, başkalarının talan etmesine hayvanlar bile razı olmaz.

***

Yağmacı ve hırsız hayvanların ormanında, kendi yavrumuzu doyurmaya çalıştığımız için adımızı yırtıcıya çıkaranlar, leşçillerden başkaları değildir!

Türk milliyetçiliği, ahlâklı ve haklı bir milliyetçiliktir!

Bizim milliyetçiliğimiz, Emir Timur'la Yıldırım Beyazıt'ı kardeş ilan eden davadır. Sultan Selim'le Şah ismail, hayatları boyunca düşman olmuş olabilir; fakat bizim milli-

Levent Şahverdi Arşivi

yetçiliğimiz ikisini de rahmetle anar, kardeş sayar. Kültegin'in, baş eğmeyen Oğuzları mızraklayışı taşlara kazılıdır; fakat hiçbir Oğuz, Kültegin'in hatırasına toz kondurmaz.

Bizim milliyetçiliğimiz, şahısçı değil şahsiyetçi bir milliyetçiliktir. Başka fikirlerin adamları, Leninci, Marksçı, Maocu olur; fakat karşılarında Atatürkçü, Atsızcı, Gökalpçı bulamazlar! Onların davaları şahsi, bizimkiler ilahidir. Bizim yolbaşçılarımız adlarını değil davalarını yüceltmiş, resimlerini değil kavgalarını miras bırakmıştır. Kimi adamların anıldığı yer vatanı kadar, kimininki mezarı kadardır! Eğer davalar, onları ortaya çıkaran ve kurallarını koyanların adlarıyla anılacaksa, Fetullahçı, Marksçı, Maocu, Süleymancı, Leninci vs. olanlar, bizi "Tanrıcı" olarak ansınlar...

***

Bizim milliyetçiliğimiz, -en kısa şekliyle- bir zümre, bir parti, bir ülke, bir lider, bir dönem, bir siyaset, bir iskelet milliyetçiliği değil; bir milletin, en değerli bir milletin milliyetçiliğidir!

Türkçülük, Türk milliyetçiliğidir!

Levent Şahverdi Arşivi

IRKÇILIK

Irkçılık milliyetçilik anlayışımızın temelindeki iki ana maddeden birincisidir.

Irk kelimesinin kaynağı, ifade ettiği anlam, içerdiği mana, hiçbir dönemde "tarafsız kalamamış" bilimin konusu olarak kalabilir. Irkçılığın aleyhinde bulunanlar ve belli bir ırkı olmadığı için soyu belli olanlara kıskançlıktan kaynaklanan bir düşmanlık duyanlar da ona istediği anlamı yüklemekte serbesttir.

Türkçüler; Türklüğü bir ırk olarak görmeye ve dâhil oldukları bu aileyi muhafaza ve müdafaa etmeye devam etmekle görevlidirler.

* * *

Bugün, soysuzların idaresindeki dünya, ırkçılığı kendisine tehdit olarak görüyor olabilir. Ne olursa olsun, üzerinde yaşadığımız dünyanın ve kendimizi tarif etmekte muhtaç olduğumuz tarihin, ırkların mücadelesi sonucunda ortaya çıktığı gerçeğini, hiçbir soysuz iktidar değiştiremez.

Günün şartlarında ırkçılık, taraftarı bulunmayan ya da mevcut taraftarları bir irade ortaya koyamayan bir fikir olduğu için yok sayılabilir. Dünyanın yuvarlak olduğunu iddia eden kişinin karşısına, dünyanın bütün güçleri dikilmiş olduğu halde ve bütün iktidar erki karşı cephedeyken de dünya

Levent Şahverdi Arşivi

yuvarlaktı ve dönmeye devam ediyordu. Gerçekler inkâr edilebilir ya da zorbalık gibi bin bir çeşit yöntemle ortaya çıkması engellenebilir; fakat hiçbir şey yok sayılmakla yok edilemez.

Irkların varlığı, mücadelesi, tarihin ve mevcut dünyanın bu varlık üzerine kurulu olduğu bir varsayım değil; bütün mevcudiyet kabul etmese bile bir gerçektir. Bütün insanlık, güneşin varlığını inkâr etse, bu inkâr üzerine kütüphaneler dolusu kitap yazılsa, bütün devletlerin yasaları bu inkâr üzerine düzenlense, güneşin parlaklığı eksilecek ya da güneş yok olacak değildir; zira o insanlıktan önce var olmuş, varlığını da insanlığın kabullerine muhtaç olmadan devam ettirmektedir.

Irkların varlığı ve tarih, insanların kabullerine ya da inkârlarına muhtaç olmayan, değiştirilmesi de insanların tasarrufunda bulunmayan gerçeklerdir.

***

Irkçılar; bu gerçeği kabul eden ve sorularının cevaplarını bu gerçeğin farkında olarak bulmuş kimselerdir.

Bugün, Türkiye'de bir kaç ay konaklayan bir kaç Kelaynak kuşu için kendisini yoran, milletin vergilerinden küçümsenemeyecek bir miktarı bu kuşların yaşamasına adayan kimseler normal karşılanıyor. Sayısı ve çeşidi hiçbir zaman kesin olarak tespit edilemeyecek kadar çok dinozor yok olduğu halde, hem dünya hem de insanlık varlığını devam ettirmiştir; fakat Kelaynakları yaşatmaya çalışan kimseler, muhakkak ki onların ekosistemden eksilmesini ya da yok olmasını büyük

Levent Şahverdi Arşivi

bir mesele olarak görüyorlar. Aynı kimseler, Kelaynaklar için bütçeden ödenek ayıran iktidar sahipleri, bunu haklı bir dava olarak görenler ya da sesini çıkarmayanlar; Türklüğün varlığını devam ettirmesi için yapılan mücadeleye ne buyururlar acaba?

Sayısız hayvan türü içinde Pandaları kayıranlar, Kelaynaklar için mücadele edenler, nesli tükenme tehdidi altında olan şu-bu hayvanları önemseyenler, Türklüğün yok olma ihtimalini de bir tehdit olarak kabul eder mi?

Nesli tükenmiş olan ya da tükenmek üzere olan hayvanlar, başlarına gelenlerden büyük oranda kendileri sorumludur. Kelaynaklar ya da pandalar avlanmış ya da sayısız canlı çeşidi içinde kasıtlı olarak insanların hedefi haline gelmiş değildir. Aynı şey Türklük için söylenebilir mi?

Dünyada bin yıllar süren varlığını, bütün insanlığın saldırısı karşısında hayatta kalmaya borçlu olan canlı çeşidi kaç tanedir bilinmez ama Türklük, varlığını ödediği ağır bedellere borçludur. İnsanlık tarihindeki yerini, insanlara rağmen hak etmiş başka kaç millet sayılabilir?

Ayrıca belirtmekte fayda var; Türklük varlığmı ödediği ağır bedellere borçludur fakat o bedeller başka milletlerin varlığına da diyet olmuştur. Araplar, Soğdlar ya da Balkan milletleri; Türklüğün himayesi dışında kalan tarihlerine bakınca bunu inkâr edemezler.

Levent Şahverdi Arşivi

Bizim ırkçılığımız, basitçe bir nefs-i müdafaa meselesinden başka bir şey değildir. Irkçılık şuuru geliştikten sonra karşımıza dikilen ve isyan ederek himayemizden çıkan milletler, daha sonra başlarına gelenleri düşünürse, Türk ırkçılığıyla ve en önemlisi Türk ırkıyla aralarındaki derin farkı kendileri de, bütün dünya da görebilir.

1000 yıl boyunca Bizans idaresinde perişan olmuş Ermeniler, Türklüğün bin yıllık himayesinde en ufak kültürel değerlerini yitirmek bir yana, varlıklarının en huzurlu devrini yaşadılar. Bugün içinde bulundukları durumu ve dünya sahnesinde gördükleri muameleyi de hesap ederek düşünürlerse, yokluklarını değil varlıklarını Türklüğe borçlu olduklarını görürler. Balkan milletleri ve Arap yarımadası devletleri için de aynısı geçerlidir. Onlarda uyanan ırkçılık hevesi, haksız bir böbürlenmeden öteye gitmiş olsaydı; Türklüğün himayesinde geçirdikleri yüzyılları, dünyanın şamar oğlanı oldukları son yüzyıla değişmezlerdi.

Bizim ırkçılığımızın, sadece kendimizi değil, çevremizde ya da himayemizde olanları bile yükseltmiş bir ırkın taraftarlığı olduğunu kabul etmeyenler, başka ırkların himayemizden çıktıktan sonra düştüğü durumu analiz kabiliyetinden mahrum, basitçe akıl fukaralarıdır.

Şeyh Sait isyanının bastırılmasından hemen sonra, 27 Nisan 1925 tarihinde, Başvekil İsmet İnönü, Vakit Gazetesine verdiği beyanatında aynen şunları söylüyordu: **"Milliyet tek birleştiricimizdir. Diğer unsurlar Türk çoğunluğu karşı-**

Levent Şahverdi Arşivi

sında etkileme gücüne sahip değildir. Vazifemiz Türk vatanı içinde bulunanları derhal Türk yapmaktır. Türklere ve Türkçülüğe muhalefet edecek unsurları kesip atacağız. Vatana hizmet edeceklerde arayacağımız nitelikler her şeyden evvel o adamın Türk ve Türkçü olmasıdır...

Memleketin, kürtçü ve gerici isyanlarla çalkalandığı zamanlarda, eski rejimlerden kalma gelenek aynen devam ettiriliyor, kan ve can vergisi Türk çocuklarına kesiliyor, Türk çocukları yine her zaman olduğu gibi, hiçbir karşılık beklemeden, memleket uğrunda lazım gelen görevi yerine getiriyordu. Yukarıdaki sözlerin sahibi, yerini sağlamlaştırdıktan ve başvekillikten, milli şefliğe terfii ettikten sonra, dünyada ve özellikle komünist Rusya'da dalgalanan "soysuzluk" rüzgârlarına kapılıyor, 19 Mayıs 1944 tarihinde verdiği nutukta şunları söyleyebiliyordu: **"Irkçılara, Milletin mukadderatını kaptırmamak için Cumhuriyetin bütün tedbirlerini alacağız... Türkiye'nin ırkçı ve Turancı olması lâzım geldiğini iddia edenler, hangi millete faydalı, kimlerin maksadına yararlıdırlar? Türk milletine yalnız belâ ve felâket getirecek olan bu fikirleri yürütmek isteyenlerin Türk milletine hiçbir hizmetleri olamayacağı muhakkaktır."**

1925 yılında Türklere ve Türkçülere muhtaç olduğu için, bunların dışında kalanları kesip atacağını ilân eden devletin en makamlı şahsiyeti, bu emir ve idareyle yetişmiş olan bir nesli, 1944 yılında, hem de Türk ırkçısı oldukları için farklı milletlere hizmet etmekle itham ediyordu. Bu döneklik ve ihanet, Türklerin yüzyıllarca göğüs germek zorunda kaldıkları makus talihidir. Kan ve can vergisi arandığında, fedakârlık

Levent Şahverdi Arşivi

beklendiğinde müracaat edilen birinci merkez Türk milleti olmuş; aynı millet, beslediği, koruduğu, kolladığı, uğrunda her türlü cefaya lâyık görüldüğü devlet tarafından, her fırsatta sırtından vurulmuştur. Bunun örnekleri, bir konunun çapını aşacak kadar çoktur.

Günümüz Türkiye'si, bu "arkadan vurmaların" zirve noktasına ulaştığı tiyatro sahnesidir. Demokrasinin adını ananlar, kendilerinde her türlü ihanet hakkı gören ve katil suratlarını, özgürlük maskesinin arkasında ustaca saklayan mikrofon sahipleridir.

Karmaşık görünse de basit bir savaş şekli yaşıyoruz. Yetmiş iki göbekten her hangi bir atası, her hangi bir Türk tarafından tepelenmiş herkes, şuur altında sakladığı, dışa vurmaktan ödü koptuğu ne kadar kini varsa kusmakta, zinciri-

ni koparmış köpekler gibi, eski sahiplerine çemkirmektedir. Bir Kürt, neyin karşılığında kazandığı belli olmayan bir ifade hürriyetinin arkasına sığınarak, bin yıl önceki atalarını tepeleyenlerin, şimdiki torunlarının Anadolu'yu terk etmesini, Türkiye Büyük Millet Meclisi kürsüsünden, hem de yüksek sesle talep edebiliyor. O kürdün, bin yıl önceki davaları gütmesi demokrasi ve ifade hürriyeti sayılırken, boynunu büküp babasının malı olan ülkeden gitmesi istenen Türk'ün, her türlü cevabı faşistlik ve soyculuk sayılıyor. Bu hareketlerden ikisi de ırkçılıktır.

Levent Şahverdi Arşivi

Bir kimsenin, babasından kalan malı, miras olarak devralması ne kadar doğal bir haksa, ecdadından kalan meselelere sahip çıkması da o kadar doğal haktır. Tarih, sadece bu türlü meselelerin çözüm şekillerini sıralayan bilim dalıdır. Atalarının ve soydaşlarının davasını güden iki taraftan birisi demokrat, birisi faşist ilan edilemez. İkisi de basitçe ve açıkça ırkçıdır. Dünyada -gelmiş geçmiş- bütün büyük meseleler, milliyet davasının neticesidir.

...

Devletler, kim tarafından kurulursa kurulsun, kurucu olan milletin adıyla amlır. Anadolu'ya, biz ne dersek diyelim, hangi hanedan tarafından yönetilirse yönetilsin, 1000 yıldır bütün dünya tarihi " Türkiye" diye anmaktadır.[15] Yabancı tarihçilerin kaynaklarını inceleyen herkes bunu açıkça görecektir. Suudi Arabistan, İran, Afganistan gibi ülkeler, kendilerini İslam devleti vs. isimlerle isimlendirdiği halde, bütün insanlık, o devletleri, idaredeki milletin ya da kabilenin adıyla anmaya devam edecektir. Demokrasinin, hümanizmin, milliyetsizlik (soysuzluk) fikirlerinin ve akımlarının çıkış merkezi olarak gösterilen ve tarif edilen bütün Avrupa ülkeleri, halen -geçmişte olduğu gibi- o ülkeyi kuran ve hâkim olan milletin adıyla anılmaktadır. Fransa, Almanya, İngiltere, Rusya vardır; fakat hiçbir tarihte Komünistya, Hünamistya, İslamistya, Demokratya adlı ülke kurulmamıştır; kurulmayacaktır.

Cumhuriyet Türkiye'si, buz gibi etnik bir tanım ve bir ırk adı olan "Türk" kelimesini, siyasi bir şekle sokmaya ve

Levent Şahverdi Arşivi

soydaşlık değil de vatandaşlık ifadesi yüklemeye çalışmış; geldiğimiz noktada başını, içinden çıkılamaz bir belaya sokmuştur. Yüz yaşında bile olmayan yasalar, kanunlar, millet meclisi hükümleri ne derse desin, "Türk" bir millet adıdır ve sadece bir vatandaşlık hukukunu değil, binlerce yıllık bir maziyi ve birikimi de ifade eder.

Bugün, Anadolu'da, Türklük sıfatını, bir vatandaşlık çatısı olarak kabul etmeyip, bu çatı altında yaşamayı reddeden birçok etnik yığıntı ve kalabalık mevcuttur. Türklüğe oranla kalabalık olmayan; fakat kalabalık sıfatından başka bir sıfatı da hak etmeyen bu yığınlara, "Türklüğü kabul edip etmedikleri " sorulagelmiş; bunların cevapları da hem fiilî, hem fikrî olarak değişmemiştir. Yaptıkları isyanlar, katliamlar, ihanetler, sabotajlar, kundaklamalar, baskınlar ve söylemler bizim ve bütün dünyanın malumudur.

Türkiye'de, öteden beri, sadece Türklere bu soru sorulmamıştır. Hiçbir makam, hiçbir yetkili, hiçbir araştırmacı, Türklük çatısı altında, Türk'ten gelmeyenleri, Türk'ten olmayanları, Türk'ü sevmeyenleri isteyip istemediğimizi bize sormamıştır. Çocuklarımızın katillerini, ormanlarımızı yakanları, geçmişte savaştığımız ve düşmanımız olan milletlerle ittifak edenleri, kendi evimizin çatısı altında görmek istiyor muyuz? Kimse sormadı! Vereceğimiz cevap açık ve net olduğu için, böyle gelmiş olanın, böyle gitmesini isteyenler, cevap hakkımızı dahi elimizden almıştır.

Levent Şahverdi Arşivi

Şimdi açıkça ilan edelim. Türklük bir ülkenin vatandaşlık tanımı değildir. Binlerce yıllık mazinin, kaynağı, yolu, kültürü, dili, babası belli bir milletin adıdır. Mevcut bütün haklarını, bedelini ödeyerek, felâketlere, katliamlara, savaşlara, belalara göğüs gererek kazanmıştır. Kaybettiği her şeyi ihanetle, hileyle, arkadan vurularak kaybetmiştir. Dünyanın ve tarihin birçok sefil halkına vatan vermiş, birçok vatansız topluluğun karnını doyurmuş, yüzlerce aciz etnik topluma merhamet göstermiştir. Ne Zagros dağlarında şeytanın peygamberi olduğunu iddia eden bir kürdün, ne yurdunu bırakıp kaçmış bir çerkezin, ne de tarihin hiçbir devrinde kendi vatanı olmamış çingenenin kimliği Türk değildir. Türk kimliği, herkesin babasından kalan mirası gibi, sadece Türklerin kimliğidir.

***

Pekiyi; Türklüğü hakir görerek reddedenler, "etnik bir kimlik" diyerek kuş kadar beyniyle aşağılayanlar, neticesinden Türkçülüğe faşistlik yaftası yapıştıranlar kimlerdir? Türklerin, ne karşılığında Anadolu'yu Türkiye yaptığı, Türk dünyasının adını neyin karşılığında koyduğu, nereden geldiği ortadadır! Türklüğün ve Türkçülüğün, demokrat maskeli, özgürlükçü suratlı, liberal sıfatlı düşmanları, nereden aldıkları hakla tası tarağı toplayıp gitmemizi ya da gık demeden oturmamızı bekliyor? Bu arsızlık ve haddini unutmuşluğun kaynağı nedir?

Cevabı da biz vereceğiz...

"Çingeneyi kadı yaparsan; önce babasını kesermiş"

Levent Şahverdi Arşivi

Türklükle kürtlüğün eşit olmadığı gerçeğini ifade ettiği için, ırkçılıkla suçlanan milletvekili bayan, cumhuriyetçi olduğunu öne sürerek, ırkçılık suçlamalarından kendisini aklamaya çalıştı, İsmet İnönü örneğinde cumhuriyetçilerin, ırkçılara karşı tavrını yazmıştık.

Cumhuriyetçilik fikrinin babası, aslen İrlandalı olduğu halde Fransız geçinen, Maximilien Robespierre'dir. Başka bir milletin ekmeğini yiyerek, kültürünü kabul ederek, nimetlerinden faydalanarak büyümüş ve o milletin devletini yönetmeye aday olan adamın, Fransız milliyetçisi olmasını beklemek komik olurdu zaten. Irkçılık ithamından, cumhuriyetçi olduğunu söyleyerek ve Türklüğü uydurma bir vatandaşlık tanımı olarak göstererek yırtmaya çalışan bayan vekil, kimliğini taşıdığı cumhuriyeti kuranların icraatlarını ve üyesi olduğu partinin, mazideki ırkçı uygulamalarını unutmuş olacak. Mezar açarak, kafatası ölçmek gibi Türkçüleri bile şaşırtan icraatlar kimindir? Hatay'ı kurtarmaya çalışmak ve bu uğurda mücadele etmek gibi bir hareket ırkçılık değilse ne oluyor acaba?

Geçelim....

Bütün cumhuriyetçiler unutmuş olabilir ama hatırlatmak bizim vazifemizdir. Cumhuriyetçilik fikrinin babası ve uygulayıcısı Robespierre'in ellerindeki kanın milyarda biri bile Türkçülerin eline bulaşmamıştır. Özgürlük maskesi, olsa olsa onun ve Jakoben partililerinin kanlı suratlarını gizlemek için kullanılmıştır. O cumhuriyetçiler öyle kanlı bir cinnet ortamı yaratmışlardı ki, kendi kurdukları giyotin meydanla-

Levent Şahverdi Arşivi

rında kendi kafaları kesilene kadar, idam ettikleri Fransız'ın tam sayısı halâ tespit edilemiyor.

***

Türklükle düşmanlıkları bitmeyen, karın ağrıları bir türlü dinmeyen diğer bir güruh da solaklardır. Kaç çeşit olduklarını kendileri bile tespit edemediği halde, ortak noktaları tektir: adlarına ne denirse densin; bütün solakların fikir babaları ya da abide şahsiyetleri "dışarıdadır". Hariçten gazel okurlar yani...

Fikirlerini ve şuurlarını teslim ettikleri Moskova'nın ya da Pekin in katlettiği insanların sayısını düşünmeden, insanlık adına konuşmaları arsızlık değilse yüzsüzlüktür. Sadece Rusya'da, komünizm adına öldürülen insan sayısı 45 milyondur ve aynı tarihlerde Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin toplam nüfusu 12 milyondu. Güney Amerika'yı birleştirmek için eline silah alıp dağa çıkan Che adlı serseri, onlara göre kahramandır ama Türk birliğinden bahsedeni de faşist ilan etmekten utanmıyorlar. Hatta bu öyle bir utanmazlıktır ki; Güney Amerika Birliği için ölen Che onlara göre emperyalizme karşı savaşmıştır fakat Türk birliği isteyenler aynı kişilere göre emperyalizmin uşağıdır.

***

Demokrat geçinen ve ekmeğini demokrasiden yiyenlerin, ırkçılara düşmanlık etmesi ve saldırgan tavırlarıysa yüzsüzlükten başka bir şey değildir. Demokrasi adına yapı-

Levent Şahverdi Arşivi

lan katliamları, dökülen kanları toplamaya kalksak, mevcut insanlığın nüfusundan fazla insanın demokratlar eliyle katledildiğini göreceğiz. Sadece 1500 yılından 1650 yılına kadar ve sadece Amerika kıtasında, başta 65 milyon olan insan nüfusunu 150 yılın sonunda 15 milyona kadar düşüren demokratlar değil midir? Demokratlar değil midir; kendilerinin olmayan bir kıtayı feth etmek için, o kıtanın 90 milyon yerlisini öldürecek kadar kana susamış olan?[16] Dünya tarihinde, üzerinde yaşayan mikro-organizmalardan, "istisnasız" bütün insanlarına kadar, tek hareketle iki şehri haritadan silen demokratlar değil midir? Afganistan'ı, Irak'ı, Libya'yı, Somali'yi, Kore'yi, Avustralya'yı, Yeni Zelanda'yı, Hindistan'ı ve şu anda Mali'yi işgal eden, silahsız insanlara kimyasal, nükleer, biyolojik her türlü silahla saldıran, sorgusuz sualsiz, kadın, çocuk, yaşlı demeden katleden, demokratlar mıdır, değil midir? Demokratların cinayetleri ve katliamları da bu yazının sınırlarına sığmayacak kadar çok ve vicdanların kabul etmeyeceği kadar acımasızdır.

...

İslam davası güden orduların, Türk coğrafyalarında, Talkan ve Curcan gibi beldelerde giriştikleri katliamları, çocuklu kadınları ateşe atmaya kadar varan gözü dönmüş cinayetleri kim inkâr edebilir?[17]

...

Hristiyan haçlı ordularının, Antakya ve İznik'te yaptıkları katliamları, Papa Urban'ın emirleriyle, esirlerin ve kat-

Levent Şahverdi Arşivi

ledilenlerin etlerini yediklerini, tuzlamadan yiyenlerin cehennemlik ilân edildiği papalık emirlerini kim inkâr edebilir?[18]

Geçelim...

"Irkçıyız" dediğimiz zaman, bize Alman Nazisi ya da İtalyan faşisti muamelesi yapanlar, kendisini Avrupa Yahudisi sanan soysuzlardır. Nazilerin ya da Faşistlerin yaptıkları siyasi cinayetler, Türk ırkçılarını hangi alâkayla ve ne sebeple bağlayacak? Biz, Versay Antlaşmasıyla ülkesinin egemenlik hakkını kaybetmiş Alman ya da İtalya'da, seçimlerde yüksek oy almak için Faşizan söylem peşine düşmüş İtalyan mıyız?

Bizi, Türk ırkçısı olduğumuz için Faşist ya da Nazistlerle aynı kefeye koyanlar, onların icraatlarının sorumluluğunu bize yükleyenler, Amerikalı demokratların yaptıkları katliamların ve kitle imha savaşlarının sorumluluğunu alıyorlar mı?

İslam davası adına, bizi şeytanın davasını gütmekle suçlayanlar, Talkan ve Curcan'da kucağındaki bebekle ateşe atılan annelerin sorumluluğunu üstleniyorlar mı?

Türk ırkçılarını, Alman ırkçılarıyla bir tutarak, şurada burada çöreklendikleri köşelerinden çatallı dillerini bize karşı sallayan kripto Yahudiler, İsrail'in dünyanın gözü önünde yaptığı çocuk cinayetlerini sahipleniyorlar mı?

Irkçılığa en sert muhalefeti yapan papaz takımı, haçlı ordularının yaptığı adi cinayetleri ve bizzat papaları tarafından, insan yemeye dair verilen vaazları ne çabuk unuttu?[19]

Levent Şahverdi Arşivi

Komünist devletler tarafından, muhalif kabul edilenlerin, halka açık yerlerde fırında yakılarak idam edildiğini, Türkiye'de bir Ermeni için ortalığı yıkan solaklar bilmiyor mu?

Hadi ordan sahtekâr sürüsü!

* * *

Türk ırkçılarının eli, yüzü temizdir! Alınları aktır! Kim, hangi makam sahibi, hangi şuurlu ve beyinli kimse, bir Türk ırkçısı tarafından katledilmiş bir tek çocuk gösterebilir? Türk ırkçıları tarafından atom bombası atılmış bir şehir, işgal edildikten sonra tecavüze ve katliama uğramış bir ülke, fırında yakılmış bir muhalif, giyotinle kafası kesilmiş bir köylü duyan ya da gören var mı acaba?

* * *

Türkiye'de Türklüğün ve Türkçülüğün, gördüğü haksız muameleyi ve kimlerde korku yarattığını anlamak için, kafaların kumdan çıkarılması yeterlidir. Eşcinselin, travestinin, fahişenin bile sivil toplumda temsil edilebildiği, teröristle kucaklaşanın, 30.000 kişinin katilinin, her görüşten her çeşit insanın mecliste, basında sesini duyurabildiği, mevcut rejimi yıkmak amacıyla çalışan TKP'nin bile yasal parti olabildiği Türkiye'de, Türk ırkçılarının cadı avına tabi tutulduğu ve engizisyon gibi anlayışsız yargılara çarptırıldığı yalan mıdır?

Bu manzara içinde, milliyetçi geçindiği halde etnik bir isim olarak Türk kelimesini telaffuz etmekten ödü ko-

Levent Şahverdi Arşivi

panları, milliyetçiliği sulandırmak ve kendi soyunu inkâr etmek pahasına, yadlara yaranmaya çalışanları gördük ve midemiz bulanarak izliyoruz.

Kimin zoruna gider, kim gocunur, kim tepinir bilemeyiz; ama söylemekten iftihar etmeye devam edeceğiz:

Türk bir millet adıdır! Dünya milletleri içinde mazisi en temiz ve alnı en ak olan, işte bu millettir! Türkler, Türkiye'yi Roma adlı devletten almış ve o 1000 yaşındaki devleti tarih sahnesinden silmiştir. 1000 yıldır da "Türkiye" adını kazıdığı bu ülkede varlığını devam ettirmek için her türlü kan ve can vergisini ödemiştir. İşte biz, bu milletin bir ferdi olmaktan ve o temiz maziyi paylaşmaktan iftihar ediyor ve gurur duyuyoruz. Dost, düşman, dağlar, taşlar şunu bilsin ki; dünyanın sonuna kadar, bedeli ne olursa olsun, kime dokunursa dokunsun, Türk adını bu topraklarda yaşatmaya devam edeceğiz!
Türk bir ırkın adıdır ve biz kendi ırkımızın ırkçısıyız!
Ne olacak?

Caner KARA
24 Nisan 2013 Çarşamba

Bursa- Osmangazi

Levent Şahverdi Arşivi

DİPNOTLAR

1 - Türklerde Ahlâk ve Dünya Görüşü- Prof. Dr. Nihat Keklik - sf. 16

2-A.g.e. sf. 17

3 *-Çin Kaynaklarına Göre Doğu Türkleri- Liu Mau- Tsai- sf. 198*

4-Wilhehn Thomsen- Inscriptions de I'orkhon dechiffrees- Helsing-fors-1896

5 *-Çin Kaynaklarına Göre Batı Türkleri - Edouard Chavannes - sf.23*

6-Tanrmm Türkleri-Nazım Tektaş-c.l- sf. 143

7 -Wilhelm Thomsen- Inscriptions de I'orkhon dechiffrees- Helsing-fors-1896

8-Bu ferman, İbn-i Bibi'nin Evamirü'l- Alaiyye adlı Farsça eserinde Farsça olarak yer almıştır. Yazıcıoğlu Ali tarafından, Tevarih-i Al-i Selçuk adıyla, 15. Yy'da Türkçe'ye çevirilmiştir. Çevirinin yazması, Topkapı Şarap Revan

Bölümü, 1391 numarada kayıtlıdır.

9-Türklerin Tarihi- Jean PoulRoux-sf. 491

10 *-Büyük Türk Tarihi- Joseph Deguignes- sf. 354*

11 -Türkçülüğün Esasları- Ziya Gökalp- sf. 9

12 *-Hakimiyet-i Milliye Gazetesi -26 Mart 1923- Nu: 773*

13 -Irkçılık- Turacılık- Ankara 1944- Maarif Matbaası

14-Türkiye'de Milliyetçilik Hareketleri- İlhan Egemen Darendelioğlu- Toker Yayınları

15-Prof. Dr. İlber Ortaylı, bir makalesinde Cenovalı ve Venedikli tüccar ve diplomatların, 12. Yy'dan itibaren ülkemizi " Turchia" olarak tanımladıklarını belirtir. Prof Dr. Abdülhaluk Çay ise, "Turchia" tanımına 6. Yy. Bizans kaynaklarında rastladığını söylüyor.

16-Amerika'nın Soykırım Tarihi- DavidE. Stannard

17*-Tarih-i Taberî- c.3-sf. 343*

18 -Histoire des Croisades- Haçlı Seferleri Tarihi- Ch. Mills- sf.66

19-Les Croisades- Funck Brentano- Paris 1934- sf.24

Levent Şahverdi Arşivi